

Ensemble Wieringen-Wieringermeer

Aardkundige waarden Wieringen-Wieringermeer

Het ensemble Wieringen-Wieringermeer bestaat uit twee sterk verschillende landschappen: het oude voormalige waddeneiland Wieringen en de veel jongere droogmakerij van de Wieringermeerpolder die in 1930 is drooggelegd. Beide gebieden hebben een uiteenlopende geologische en cultuurhistorische ontstaansgeschiedenis.

Wieringen is ontstaan rond twee centraal gelegen erosie-resistente keileembulten (gestuwde grondmorenen uit de voorlaatste ijstijd, het saalien) met aan het oppervlak lokaal dekzanden uit de laatste ijstijd (weichselien). Daaromheen liggen mariene klei- en zandafzettingen binnen de ingepolde getijdenvlakten.

Voor de drooglegging moet de Wieringermeer rond het jaar 1000 ook al eens land geweest zijn doordat wadplaten hier droogvielen. Maar het gebied liep in de twaalfde en dertiende eeuw weer onder water door aanhoudende stormen en de stijgende zeespiegel. Er liepen toen twee stroomgeulen doorheen: het Ulkediep en het Amsteldiep. Relicten daarvan zijn vandaag de dag nog steeds zichtbaar in de ondergrond.

Bijzondere aardkundige verschijnselen zijn onder meer:

- Inversie-kreekruggen ten zuiden en westen van Middenmeer.
- Relicten van grondmoreneruggen (met dekzand) die lokaal aan het oppervlak voorkomen rondom Kreileroord.

Meer informatie over aardkundig erfgoed in Noord-Holland vindt u [hier](#).